

(Kort bemærkning).

Ømann (SF):

Ja, så må jeg sige undskyld til ministeren, men det var ikke i den retning, jeg tænkte mig at lovgivningen skulle gå på dette område. Det forslag, som er fremsat af ministeren på den særlige indkomstskats område, betyder jo en lempelse i forhold til alt, hvad vi har talt om.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Også den sidste konklusion er jeg uenig med hr. Ømann i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ekspropriation og efterfølgende statsdrift af forsikringsvirksomhed [af Knud Jespersen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XIX. Fremsat 21/2 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Må jeg om det kommunistiske forslag til folkebeslutning om ekspropriation af forsikringsvirksomhed indledningsvis understrege, at heller ikke regeringen mener, at forholdene omkring forsikrerhvervet er problemfri. Tværtimod kan meget inden for denne branche give grund til, at vi nærmere ser på, overvejer og vurderer branchens forhold.

Uden at jeg på nogen måde vil foregribe regeringens stillingtagen til disse spørgsmål, er det mit umiddelbare indtryk, at der vil være behov for revision af det lovgrundlag,

der regulerer forsikringsvirksomhedernes erhvervsudøvelse. Der er givetvis i en række henseender behov for nydannelser inden for dette lovgivningsområde.

Fra socialdemokratiets side er vi før gået ind for, at staten skulle overtage al forsikringsvirksomhed her i landet, men vi har ikke fastlåste synspunkter i retning af, at offentlig indflydelse i forsikringsbranchen kun skulle kunne indføres ad denne vej. Det forekommer os både rimeligt og måske også mere realistisk at være åben over for andre muligheder end ekspropriation for beløb af en størrelsesorden på adskillige milliarder kroner. Staten driver allerede forsikringsvirksomhed gennem Statsanstalten for Livsforsikring i konkurrence med de private selskaber. Etableringen af en tilsvarende statslig virksomhed på skadesforsikringsområdet er måske en af de muligheder, man kunne have for øje.

Den socialdemokratisk-radikale regering nedsatte i 1962 en forsikringskommission med den opgave at tilvejebringe oplysninger om den her i landet udøvede forsikringsvirksomhed, at belyse dennes funktioner og at undersøge, om den drives uden unødigt fordyrende omkostninger, samt at fremkomme med forslag om sådanne foranstaltninger, herunder ændringer af gældende love, som måtte findes egnede til at fremme forsikringsvæsenets bestræbelser for bedst muligt at tilgodese forsikringstagerens interesser. Arbejdet i kommission har strakt sig over længere tid, end vi havde forestillet os. Kommissionen har måttet gå ind i mange omfattende og komplicerede problemer. Der foreligger to betænkninger fra kommissionen, den tredje ventes i maj måned. Under en drøftelse, jeg i går havde med kommissionens formand, højesteretspræsident Trolle, er det blevet lovet mig, at den afsluttende betænkning vil foreligge inden dette års udgang.

Når dette kommissionsarbejde er afsluttet, må der gøres status på forsikringsområdet. Jeg venter, at der på det tidspunkt må være tilvejebragt et nyttigt materiale, som kan tjene som en del af grundlaget for de kommende overvejelser.

Forsikringsselskaberne er allerede under tilsyn af forsikringsrådet, der ikke alene skal påse, at selskabernes drives forsvarligt, men også at monopollovgivningens bestemmelser